

Επιλέξτε τη σωστή απάντηση:

1. Η λέξη «ακούω» είναι:

- A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη
E) καμία από τις προηγούμενες

2. Η λέξη «ένας» είναι:

- A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη
E) καμία από τις προηγούμενες

3. Η λέξη «που» είναι:

- A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη
E) καμία από τις προηγούμενες

4. Η λέξη «φωτιά» είναι:

- A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη
E) καμία από τις προηγούμενες

5. Η λέξη «ηθοποιός» είναι:

- A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη
E) καμία από τις προηγούμενες

Συμπληρώστε τις προτάσεις, επιλέγοντας την κατάλληλη λέξη:

6. Το Σάββατο παρακολούθησα με τους γονείς μου μια ενδιαφέρουσα θεατρική _____ .

- A) ταινία B) παράσταση Γ) συναυλία Δ) εμπειρία E) εκδήλωση

7. Έχει _____ στην ίδια δουλειά εδώ και δέκα χρόνια.

- A) δουλέψει B) εργαστεί Γ) κουραστεί Δ) παραμείνει E) προσπαθήσει

8. Το βιβλίο που μου _____ θα σας το επιστρέψω, όταν τελειώσω την εργασία μου.

- A) δανείσατε B) χαρίσατε Γ) αγοράσατε Δ) είπατε E) αφηγηθήκατε

9. Η υγεία του ασθενούς είχε _____ αρκετά, αφού κι ο πυρετός υποχώρησε.

- A) επιδεινωθεί B) χειροτερέψει Γ) βελτιωθεί Δ) αυξηθεί
E) καμία από τις προηγούμενες

10. Πώς _____ ; Έχω καιρό να σε δω.

- A) είσαι B) είστε Γ) ήταν Δ) ήσουν E) πάτε

11. Το δείπνο έχει _____ από την υπηρετρία.

- A) αγοραστεί B) ετοιμαστεί Γ) ψηθεί Δ) καεί E) παραδοθεί

12. Η κ. Γεωργίου είναι _____ φιλολογικών μαθημάτων.

- A) φοιτήτρια B) μαθήτρια Γ) καθηγήτρια Δ) διευθύντρια E) αρχηγός

13. Τα εγκαίνια της _____ έκθεσης θα πραγματοποιηθούν στις 15 Μαΐου.

- A) διεθνείς B) διεθνείς Γ) διεθνή Δ) διεθνών E) διεθνούς

14. Η πολυκατοικία _____ στις φλόγες.

- A) έσβησε B) παραδόθηκε Γ) άναψε Δ) απέφυγε E) αποκλείστηκε

15. Εισήχθηκαν πολλοί _____ στο Γενικό Νοσοκομείο τις τελευταίες μέρες, εξαιτίας της υπερβολικής ζέστης.

- A) ασθενής B) ασθενούς Γ) ασθενών Δ) ασθενείς E) ασθενή

16. Ο Γιώργος είναι _____ της Α΄ Λυκείου.

- A) αθλητής B) φοιτητής Γ) μαθητής Δ) διευθυντής E) σπουδαστής

Επιλέξτε τη σωστή απάντηση.

Μόνο μία είναι η σωστή απάντηση από τις Α,Β,Γ,Δ,Ε

17. Ο εξακολουθητικός μέλλοντας του ρήματος προσφέρω είναι:

- A) προσέφερα B) έχω προσφέρει Γ) είχα προσφέρει Δ) θα έχω προσφέρει
E) θα προσφέρω

18. Ο στιγμιαίος μέλλοντας του ρήματος παραδίνομαι είναι:

- A) παραδινόμουν B) θα παραδοθώ Γ) θα έχω παραδοθεί Δ) παραδόθηκα
E) θα παραδίνομαι

19. Ο αόριστος του ρήματος αυξάνω είναι:

- A) θα αυξήσω B) θα αυξάνω Γ) θα έχω αυξήσει Δ) αύξησα E) έχω αυξήσει

20. Ο συντελεσμένος μέλλοντας του ρήματος νικιέμαι είναι:

- A) νικήθηκα B) θα έχω νικηθεί Γ) είχα νικηθεί Δ) θα νικιέμαι E) θα νικηθώ

21. Η πρωθυπουργ __ , της πολλ __ , ο πολ __ , το νοσοκομ __ο , το εστιατόρ __ο

- A) ή, ύς, ής, ί, εί
B) ός, ής, ύς, εί, ι
Γ) ού, ή, ίς, ή, ει
Δ) ός, ύς, ύς, ει, οι
E) ο, ής, ύ, εί, ί

22. Η __ ομάτα , το κου__ί , η α __αλιά , δα__ώνω , φε__άρι

- A) μπ, γκ, γγ, γγ, γκ
B) ντ, τ, γγ, γκ, γγ
Γ) ντ, μπ, γγ, γκ, γκ
Δ) μπ, τ, γγ, γκ, γγ
E) ντ, μπ, γκ, γκ, γγ

23. ___ άνθρωπο , ___ πύλες , ___ στρατιώτες , ___ μαγειρική , ___ κάστρο

A) των, της, των, η, του

B) το, τις, του, την, τον

Γ) τον, τις, οι, η, το

Δ) τον, της, τους, τη, τον

Ε) τον, τις, τους, τη, το

Διαβάστε το κείμενο «Τα κόκκινα λουστρίνια» και απαντήστε τις ερωτήσεις 24-30

Τα κόκκινα λουστρίνια

Το είχε βάλει από καιρό στο μάτι. Ήταν ένα κομμάτι κόκκινο γυαλιστερό λουστρίνι*, καθάριο και αστραφτερό. Ήξερε, βέβαια, πως κόστιζε πολλά, μα κι αυτός είχε κάνει το κουμάντο του από νωρίς. Μάζευε λεφτά κρυφά κι απόκρυφα, χωρίς να φανεί, γιατί φοβόταν πως θα τον κοροΐδευαν αν μάθαιναν τι είχε κατά νου να κάνει.

Περίμενε τη μέρα που το αφεντικό θα τον έστελνε στον ταμπάκη* για πανωπέτσια*. Του είχε εμπιστοσύνη, βλέπεις, κι όλο αυτόν έστελνε να ψωνίσει, εκτός του ότι γνώριζε καλά δέρματα και προβιές, έκανε και παζάρια και πάντα πετύχαινε έκπτωση, που 'κανε το αφεντικό να τον κερνάει καφέ.

Ως λίγο καιρό πριν, τον κερνούσε αναψυκτικό, γιατί τ' αφεντικό δεν το 'χε προσέξει πως ήταν μεγαλωμένος κάπως πια... Τον είδε όμως που κρυφοκάπνιζε μια μέρα κι από τότε το φιλοδώρημα του παζαριού έγινε ο γλυκός βραστός.

Έτσι, τη μέρα της αγοράς, τράβηξε κρυφά τον πάτο του παπουτσιού του κι έβγαλε τα λεφτά. Τα 'σπρωξε βιαστικά στην τσέπη του και, με ύφος αδιάφορο κι ένοχο μαζί, τράβηξε για την αγορά. Το πήρε το λουστρίνι και σε καλή τιμή. Ήταν κομμάτι σπάνιο, ένα κομμάτι απ' τη λαχτάρα της καρδιάς του.

Γύρισε όλους τους δρόμους εκείνο τ' απόγευμα και διάλεξε σχέδιο. Είχε στον νου το τι ζητούσε, βλέπεις, κι απ' την αρχή ξέκοψε τα σχέδια και διάλεξε το πιο αρχοντικό, γιατί αυτό θα ταίριαζε στην περίπτωση.

Ζήτησε απ' τ' αφεντικό να δουλέψει μονάχος μερικές μέρες, αφού θα 'κλειναν πια, γιατί, είπε, είχε μαζευτεί δουλειά πολλή. Τα καλαπόδια* θέλαν άδειασμα, για να τεντώσουν πάλι τις καινούριες παραγγελιές. Κι όπως πάντα ήτανε φιλότιμος στη δουλειά, τ' αφεντικό δεν έβαλε υποψία.

Εδούλευε, λοιπόν, τα καλαπόδια του αφεντικού, για να μην αποκαλυφθεί το σχέδιό του, κι ύστερα, δούλευε τα λουστρινένια γοβάκια. Το λουστρίνι άρχισε να γίνεται γοβάκι.

Τ' όνειρό του άρχισε να γίνεται αλήθεια. Σαν τέλειωσε, είπε σ' αφεντικό πως είχε κουραστεί πια και δε θα δούλευε νυχτέρι* άλλο. Έκρυψε τα γοβάκια και παραμόνευε την ώρα.

Η κόρη του δασκάλου δεν έβγαινε σεργιάνι ταχτικά. Είχε μάνα αυστηρή και πατέρα σπουδαίο. Σαν έβγαινε όμως, όλοι την κοίταζαν· γιατί είχε σγουρά μαλλιά και μάτια μεγάλα. Είχε στητό κορμί και περπατησιά περήφανη. Του 'χε κλέψει την καρδιά. Η μάνα του πήγαινε κάθε μέρα στο σπίτι του δασκάλου και παραδούλευε, έκανε την καθαρίστρια. Τον είχε πάρει κάνα δυο φορές μαζί της, σαν τύχαινε να κουβαλήσει τίποτα πράματα. Τότες την έβλεπε από κοντά και την καμάρωνε. Θάρρος μεταξύ τους δεν είχανε, μα όσο να πεις, είχανε αλλάξει κουβέντες κάμποσες φορές. Σε μια τέτοια φορά προθυμοποιήθηκε να σηκώσει κάτι που έπεσε κι όσο να μπει και να βγει το κορίτσι, αυτός πρόκαμε και μέτρησε με την παλάμη του το παπούτσι της. Είχε κιόλας, βλέπεις, το σχέδιό του καρφωμένο στο κεφάλι του. Θα της έφτιαχνε ένα ζευγάρι κόκκινα λουστρινένια γοβάκια, που όμοιά τους δε φορεθήκανε ποτέ. Ύστερα θα περίμενε μια γιορτή και, με το μέσον της μάνας του που παραδούλευε στο σπίτι, θα πήγαινε να της τα δώσει ο ίδιος. Θα τα 'δινε, κι αυτή, δεν μπορεί, θα πηδούσε απ' τη χαρά της. Δεν μπορούσε να γίνει αλλιώς, γιατί τέτοια παπούτσια δε γινόταν να 'χει ξαναβάλει. Η κόρη του δασκάλου θα χαιρότανε για το δώρο του, θα τον συμπαθούσε, κι άμα τον συμπαθούσε, ποιος ξέρει...

Την κρίσιμη μέρα τύλιξε τα παπούτσια, τα πήρε σπίτι και τα 'κρυψε. Ήθελε πρώτα να μιλήσει της μάνας, να τα πούνε οι δυο τους και να τα συμφωνήσουνε. Για να γίνει τούτο, έπρεπε πρώτα να κοιμηθούνε τ' άλλα παιδιά. Καθίσανε στο τραπέζι. Οι σκέψεις δεν τον άφηναν να απολαύσει το φαγητό του. Έκανε υπομονή μέχρι να σηκώσουν το τραπέζι.

Είχε στον νου του ολοένα την κόρη του δασκάλου. Δεν έβλεπε μπροστά του. Όλα τού φαίνονταν σκιές. Σκιά τα κρεβάτια με τ' αδέρφια που μαλώνανε για τα μαξιλάρια. Σκιά ο πατέρας που ρουφούσε το ποτό του. Σκιά η αδερφή του που σήκωνε το τραπέζι.

Την κοίταξε πιο προσεχτικά. Πόσο ξέθωρη* ήταν μπροστά στην άλλη! Τα μαλλιά της δεν έπεφταν σγουρά στους ώμους. Είχε μια πλεξούδα ίσια που τη σφιχτόδενε στον σβέρκο της μ' ένα λαστιχάκι των πακέτων. Δεν περπατούσε καμαρωτά. Η μάνα την είχε μάθει να κοιτάζει το χώμα, έτσι που καλά καλά δεν έβλεπες τι χρώμα είχανε τα μάτια της. Αλήθεια, τι χρώμα να 'χανε τα μάτια της αδερφής του;

Της μίλησε κι αυτή σήκωσε το κεφάλι κι αποκρίθηκε. Τα μάτια της ήταν καφετιά, ίδια με τα μάτια των κοριτσιών όλου του κόσμου, και το φουστάνι της με την ποδιά του μαγειρέματος μπροστά ήτανε ξέθωρο κι αυτό, μα τώρα πρόσεξε πως ήταν ξέθωρο απ' την πολυκαιρία.

Η αδερφή... Στα πόδια φορούσε κουτσοφτέρνια*, για να γλιτώνει τα παπούτσια, να τα 'χει για καλά. Η άλλη θα 'χε οπωσδήποτε πασουμάκια* μεταξένια και παπούτσια πολλά.

Μα ναι, είχε πολλά κι ένα ζευγάρι παραπάνω που θα της πήγαινε αυτός θα τη γέμιζαν χαρά μονάχα για λίγο, ως να μπουν στο ράφι με τ' άλλα παπούτσια. Θα του 'λεγε σίγουρα ευχαριστώ, μα το ευχαριστώ της θα 'τανε για τα παπούτσια μονάχα κι όχι γι' αυτό τον ίδιο.

Σε μια στιγμή κατάλαβε πολλά και σβήστηκε μεμιάς απ' το μυαλό του η κόρη του δασκάλου.

Έδωσε τα λουστρινένια γοβάκια στην αδελφή. Της άξιζαν. Το 'νιωθε πως της άξιζαν. Χιλιάδες ήλιοι φώτισαν τα καφετιά ματάκια και μύρια αστέρια μπερδεύτηκαν στην πλεξούδα της. Πουλιά τρελά τιτίβιζαν στ' αυτιά της και η καρδιά της μεθυσμένη χόρευε. Τα κόκκινα γοβάκια φωτίσανε το ξέθωρο φουστάνι κι η αδελφή ένιωσε ν' ανεβαίνει, η ίδια μέσα της, ένα σκαλί πιο πάνω. Το σπίτι άστραψε και γέμισε με το γέλιο της.

Το άλλο πρωί πήγε στη δουλειά λίγο πιο ώριμος. Παρήγγειλε γλυκό βραστό καφέ κι έπιασε τη φαλτσέτα* με το τραγούδι.

Ειρ. Μάρρα, Η τριλογία του δίφραγκου, Ελληνικά Γράμματα (διασκευή)

Λεξιλόγιο:

λουστρίνι: δέρμα με επίστρωση ειδικού γυαλιστερού βερνικιού

ταμπάκης: τεχνίτης που κατεργάζεται τα δέρματα

πανωπέτσια: το πάνω μέρος του δέρματος για παπούτσια

καλαπόδι: ξύλινο ομοίωμα του κάτω μέρους του ποδιού, που χρησιμοποιείται για την κατασκευή, την επιδιόρθωση ή τη διατήρηση της φόρμας των παπουτσιών

νυχτέρι: νυχτερινή εργασία

ξέθωρος: αυτός που έχασε το χρώμα του, ξεθωριασμένος, κατώτερος

κουτσοφτέρνια: εξώφτερνα παπούτσια

πασουμάκια: είδος γυναικείας παντόφλας με τακούνι

φαλτσέτα: μικρό κοπίδι για την κοπή δερμάτων

24. Ο αφηγητής- ήρωας του διηγήματος ήταν _____ .

A) ένα παιδί που καθάριζε σπίτια

B) ένα αγόρι , μαθητής γυμνασίου

Γ) ένας φτωχός τσαγκάρης (παπουτσή)

Δ) ένας πλούσιος ιδιοκτήτης τσαγκαράδικου

Ε) ένας υπάλληλος σε κατάσταση παπουτσιών

25. Ο ήρωας του κειμένου ήθελε να φτιάξει ένα ζευγάρι κόκκινα λουστρίνια (γοβάκια):

- A) για τη μητέρα του
- B) για την αδερφή του
- Γ) για μια φίλη του
- Δ) για την κόρη του δασκάλου, με την οποία ήταν ερωτευμένος
- Ε) για τη δασκάλα του

26. Ο ήρωας του κειμένου δώρισε τελικά τα κόκκινα λουστρίνια που έφτιαξε:

- A) στην κόρη του δασκάλου
- B) στην αδελφή του
- Γ) σε μια φίλη του
- Δ) στη μητέρα του
- Ε) σε καμιά από τις παραπάνω

27. Η αδελφή του αφηγητή – ήρωα ήταν:

- A) Ένα ντροπαλό κορίτσι, με φθαρμένα ρούχα, που περπατούσε σκυφτό
- B) Ένα κορίτσι με στητό κορμί και περπατησιά περήφανη
- Γ) Ένα κορίτσι ενθουσιώδες, με πλούσια μαλλιά, ριγμένα στους ώμους της
- Δ) Ένα κορίτσι φτωχό αλλά περιποιημένο
- Ε) Ένα κορίτσι πρόσχαρο, που περπατούσε τραγουδώντας

28. Η μητέρα του ήρωα – αφηγητή:

- A) Ήταν καθαρίστρια στο τσαγκαράδικο που εργαζόταν ο γιος της
- B) Ήταν γραμματέας του δασκάλου
- Γ) δεν εργαζόταν
- Δ) προερχόταν από πλούσια οικογένεια
- Ε) ήταν παραδουλεύτρια – καθαρίστρια στο σπίτι του δασκάλου

29. Τι ήταν αυτό που έκανε τελικά τον ήρωα – αφηγητή να αλλάξει την αρχική του απόφαση σχετικά με το σε ποια θα προσφέρει τα κόκκινα λουστρίνια ;

A) Σκέφτηκε ότι η κόρη του δασκάλου θα δυσαρεστούνταν με τα κόκκινα λουστρίνια, επειδή ήταν συνηθισμένη σε ακριβότερα και πιο εντυπωσιακά παπούτσια

B) Πρόσεξε ότι η αδερφή του φορούσε ένα όμορφο κόκκινο φόρεμα και τα κόκκινα λουστρίνια θα ταίριαζαν μ' αυτό

Γ) Παρατήρησε προσεχτικά το φθαρμένο φόρεμα της αδερφής του και γενικά την «ταπεινή» της εμφάνιση κι αποφάσισε πως ένα τέτοιο δώρο θα της πρόσφερε μεγαλύτερη χαρά απ' όση στην κόρη του δασκάλου

Δ) Σκέφτηκε ότι η κόρη του δασκάλου δεν θα δεχόταν δώρο από ένα φτωχό τσαγκάρη, γι' αυτό αποφάσισε να το προσφέρει στην αδερφή του

Ε) Σκέφτηκε πως το κόκκινο χρώμα των παπουτσιών ήταν πολύ έντονο και δεν θα άρεσε στην κόρη του δασκάλου

30. Ποια είναι τα συναισθήματα του ήρωα-αφηγητή στο τέλος του διηγήματος;

A) απογοήτευση γιατί η κόρη του δασκάλου δεν δέχτηκε ως δώρο τα κόκκινα λουστρίνια

B) ικανοποίηση γιατί η κόρη του δασκάλου δέχτηκε με χαρά τα κόκκινα λουστρίνια που της έφτιαξε

Γ) στενοχωρήθηκε γιατί η μητέρα του δεν του επέτρεψε να προσφέρει τα κόκκινα λουστρίνια στην κόρη του δασκάλου

Δ) πικρία γιατί δεν κατάφερε να πραγματοποιήσει τον σκοπό του, να προσφέρει δηλαδή τα κόκκινα λουστρίνια στην κόρη του δασκάλου

Ε) ικανοποίηση γιατί τα κόκκινα λουστρίνια που έδωσε τελικά στην αδερφή του, της έδωσαν μεγάλη χαρά κι αυτός ένιωσε ότι έπραξε το σωστό